EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 30.5.2012
COM(2012) 301 final

Priporočilo

PRIPOROČILO SVETA

o izvajanju širših smernic ekonomskih politik držav članic, katerih valuta je euro

{SWD(2012) 301 final}

Priporočilo

PRIPOROČILO SVETA

o izvajanju širših smernic ekonomskih politik držav članic, katerih valuta je euro

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 136 v povezavi s členom 121(2) Pogodbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije[1],

ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta[2],

ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta,

po posvetovanju z Ekonomsko-finančnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Euroskupina imela od svoje ustanovitve ključno vlogo pri gospodarskem upravljanju euroobmočja. Gospodarska kriza je jasno razkrila tesne povezave v euroobmočju in poudarila potrebo po skladni skupni naravnanosti politike, ki bi odražala močno prelivanje med državami, katerih valuta je euro, in po učinkoviti ureditvi za usklajevanje politik, ki bi omogočila hitro odzivanje na spremembe v gospodarskem okolju.

(2) Svet je izdal posebna priporočila za vsako državo članico, katere valuta je euro. Ta priporočila obravnavajo gospodarske izzive na nacionalni ravni in so hkrati osrednji element za ugotavljanje stabilnosti in rasti v celotnem euroobmočju. Države članice, katerih valuta je euro, so se v okviru pakta „euro plus“ zavezale tudi k vrsti obsežnih dodatnih reform politik, katerih cilji so krepitev konkurenčnosti, spodbujanje zaposlovanja, prispevanje k vzdržnosti javnih financ in okrepitev finančne stabilnosti. Države članice, katerih valuta je euro, in osem drugih držav članic je 2. marca 2012 podpisalo Pogodbo o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji, s katero so se dogovorile, da bodo zagotovile predhodno razpravo o vseh pomembnih načrtovanih reformah gospodarske politike in jih po potrebi medsebojno uskladile. Predhodno usklajevanje v kontekstu euroobmočja, tako s predložitvijo osnutkov proračunskih načrtov kot z razpravo načrtih pomembnih reform gospodarske politike, bo prispevalo k upoštevanju učinkov prelivanja nacionalnih ukrepov na celotno euroobmočje.

(3) Dobro zasnovani proračunski okviri za krepitev domačega davčnega upravljanja so ključen element dobrega upravljanja javnih financ in prispevajo k vzdržnosti javnih

---

1 COM(2012) 301.

2 P7_TA(2012)0048 in P7_TA(2012)0047.

financ v celotnem euroobmočju. Voditelji držav euroobmočja so se julija in oktobra 2011 zavezali, da bodo nacionalne fiskalne okvire, predvidene v Direktivi o nacionalnih proračunskih okvirih, uvedli že do konca leta 2012, torej pred rokom, določenim v direktivi, in da bodo presegli zahteve, ki jih ta vsebuje. Poleg tega so se države članice euroobmočja, skupaj z osmimi državami članicami zunaj euroobmočja, 2. marca 2012 s podpisom Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji zavezali nadaljnji krepitvi svojega nacionalnega fiskalnega upravljanja, zlasti z uvedbo zavezujočih pravil za proračunski položaj za dosego srednjeročnega cilja.

(4) Prizadevanje za fiskalno konsolidacijo je osrednji element strategije za premagovanje krize v euroobmočju. Fiskalni okvir EU omogoča različno hitrost konsolidacije v državah članicah glede na njihov fiskalni manevrski prostor in makroekonomske razmere. Poudarek Pakta za stabilnost in rast in Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju v ekonomski in monetarni uniji je na strukturnih saldih, kar omogoča upoštevanje vplivov gospodarskega cikla in enkratnih ukrepov na nominalne proračunske salde. Dejanski ukrepi, sprejeti kot odziv na priporočila Sveta za zmanjšanje čezmernega primanjkljaja, se ocenjujejo s strukturnega vidika. Za okrepitev zaupanja v trajnost konsolidacije v euroobmočju in za omejitev negativnih kratkoročnih vplivov na rast je ključna ustrezna sestava konsolidacije. Prednost je treba dati rasti prijaznim odhodkom, zlasti odhodkom za naložbe; v več državah članicah euroobmočja bi lahko opredelili donosne naložbene projekte, pri katerih bi zasebni donosi in socialne koristi presegali trenutne nizke obrestne mere. Nujno so potrebne reforme dolgoročnih upravičenj, predvsem na področju zdravja, da se podpre dolgoročna vzdržnost javnih financ. Ustrezna davčna politika, na primer davčna razbremenitev dela, razširitev davčnih osnov in učinkovitejši ukrepi za preprečevanje davčnih utaj, bi lahko prispevala h konsolidaciji ter hkrati povečala konkurenčnost in ustvarila boljše pogoje za rast.

(5) Stabilnost in dobro delovanje finančnega sistema sta predpogoja za preprečevanje scenarija „izgubljenega desetletja“, torej počasne rasti v euroobmočju, in za povečanje zaupanja vlagateljev. Glede na to, da je potrebno nadaljnje razdolževanje bilanc stanja bank, je pomembno zagotoviti njegovo urejeno izvajanje in skladnost z ohranjanjem zadostnega dotoka posojil realnemu gospodarstvu. Da bi zajezili nastajajoči trend večanja razdrobljenosti finančnih trgov, je potreben dodaten napredek na področju združevanja v nadzorne strukture in prakse ter na področju čezmejnega kriznega upravljanja.

(6) Urejena odprava makroekonomskih neravnovesij znotraj euroobmočja je bistvenega pomena za trajnostno rast in stabilnost v euroobmočju. Postopek zmanjševanja neravnovesij se je že začel, vendar ga je treba odločno izvajati. Ukrepi za odpravo neuravnoteženosti so nujnejši v tistih državah s primanjkljajem, kjer so potrebne reforme za izboljšanje konkurenčnosti in olajšanje prerazporeditve sredstev v menjalne sektorje. Hkrati lahko države s presežkom prispevajo k ponovnemu uravnoteženju z odpravo nepotrebnih regulativnih in drugih ovir za domače povpraševanje, nemenjalne dejavnosti in možnosti za naložbe –

(7) Gospodarstva držav članic, katerih valuta je euro, so soodvisna in koristi, ki jih stabilnost te monetarne unije lahko prinese svojim članicam in širši EU, so predpogoj za nadaljnji razvoj ekonomske unije. V prihodnje bodo države članice, katerih valuta

je euro, morale poglobiti svoje povezovanje, da bi dosegli popolno ekonomsko in monetarno unijo[3] –

PRIPOROČA, da države članice, katerih valuta je euro, v obdobju 2012–2013 posamezno in skupaj, brez poseganja v pristojnosti Sveta v zvezi z usklajevanjem ekonomskih politik držav članic, zlasti pa v okviru usklajevanja ekonomske politike znotraj Euroskupine, sprejmejo ukrepe za:

1. Krepitev metod dela Euroskupine, da bi ta lahko prevzela odgovornost za skupno naravnanost politik v euroobmočju s hitrim odzivanjem na spremembe v gospodarskem okolju, ter vodila usklajevanje ekonomske politike znotraj okrepljenega nadzornega okvira, ki velja za države, katerih valuta je euro.

2. Resnično sodelovanje na področju politik v Euroskupini z izmenjavo informacij ter razpravo o osnutkih proračuna in pomembnih reformah z morebitnimi učinki prelivanja na območje eura. Zagotovitev, da se izvedejo reforme, ki so potrebne za stabilno in trdno euroobmočje, vključno z izvajanjem priporočil, ki jih je Svet naslovil na posamezne države članice, katerih valuta je euro, in ne le obravnavajo težave na nacionalni ravni, ampak vplivajo tudi na celotno euroobmočje.

3. Okrepitev fiskalne discipline in fiskalnih institucij na nacionalni in lokalni ravni, ki naj privede do večjega zaupanja trga v srednje- in dolgoročno vzdržnost javnih financ v euroobmočju. V skladu z dogovorom voditeljev držav ali vlad euroobmočja iz julija in oktobra 2011 ter z 2. marca 2012, pospešitev prenosa Direktive o nacionalnih proračunskih okvirih v nacionalne proračunske okvire do konca leta 2012 in nadaljnja okrepitev fiskalnega upravljanja, zlasti z uvedbo pravil o uravnoteženem proračunu v strukturnem smislu in avtomatskih korekcijskih mehanizmov v zakonodaji vseh držav članic euroobmočja.

4. Zagotovitev skladne skupne fiskalne naravnanosti v euroobmočju z nadaljevanjem fiskalne konsolidacije, kot je opredeljena v priporočilih in sklepih Sveta, v skladu s pravili Pakta za stabilnost in rast, ki upoštevajo različne makrofinančne razmere v posameznih državah. Države članice, za katere veljajo visoke premije za tveganje, ki bi se lahko še povišale, bi morale omejiti odstopanja od ciljnega nominalnega salda tudi, če bi bili makroekonomski pogoji slabši od pričakovanih; druge države članice bi morale pustiti, da bi avtomatski stabilizatorji delovali po poti prilagajanja, ocenjeni v strukturnem smislu, in biti pripravljene na pregled hitrosti konsolidacije, če bi se makroekonomsko stanje še poslabšalo. Struktura javnofinančnih odhodkov in prihodkov mora odražati učinek postavk porabe in virov prihodkov na rast. Zlasti bi bilo treba vse razlike do zgornje proračunske meje, ki so na voljo, uporabiti za pospeševanje javnih vlaganj v euroobmočju, vključno z upoštevanjem razlik v stroških financiranja v posameznih državah.

5. Sprejetje ukrepov za izboljšanje delovanja in stabilnosti finančnega sistema v euroobmočju. Pospešitev ukrepov za bolj integrirano finančno strukturo, vključno z bančnim nadzorom in čezmejnim reševanjem krize.

---

[3] Glej oddelek 2.1 COM(2012) 299.

6. Izvedbo strukturnih reform, ki bi – skupaj z diferencirano fiskalno naravnanostjo – spodbujale urejeno odpravljanje makroekonomskih neravnovesij znotraj euroobmočja, vključno z ukrepanjem na nacionalni ravni, ki bi odražalo različne razmere v posameznih državah in upoštevalo priporočila Sveta za posamezne države članice euroobmočja.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik